

Het Hart van de Acupunctuur

door: Bruno Braeckman

Brugge, uitg. Acu-Qi, 2010 (www.acu-qi.be)

Najaar 1994, hotel Iepenbrug in Schoten bij Antwerpen. Samen met zo'n 10-15 anderen volg ik mijn eerste les acupunctuur. Docent is Bruno Braeckman. „De mens staat tussen Hemel en Aarde” is wat me vooral bij is gebleven als boodschap. Ik besepte dat ik in de acupunctuur iets kon vinden wat ik in de studie geneeskunde niet had gevonden. Ik besepte nog niet dat Bruno één van de weinigen in de acupunctuurwereld was (en is) die zich onvermoeibaar bezig houdt met de vraag wat dat nou betekent: de Mens staat tussen Hemel en Aarde. En die zich dat niet alleen in filosofische zin afvraagt, maar ook steeds is blijven zoeken naar manieren om mensen te begeleiden bij dit ‘staan tussen Hemel en Aarde’.

Tijdens de vier jaar acupunctuuropleiding kregen we nog regelmatig les van Bruno. Regelmatig maakte hij ons deelgenoot van aspecten van Oosterse geneeskunde die hij ofwel zelf aan het exploreren was, of waarvan hij dacht dat wij het een interessante aanvulling op de studiestof vonden. Zo kwam bijvoorbeeld hara-diagnose voorbij, naar aanleiding van het toen vrij recent verschenen boek van Birch en Matsumoto. Ook kregen we proefversies van nascholingsdagen te horen, ik herinner me vooral de les over emotionele aandoeningen. Waar andere docenten ideeën die niet in hun (TCM-)straatje pasten konden afdoen als niet terzake doend was hij bereid om uit te leggen waarom iets bijvoorbeeld klopte als je het vanuit meridiaanperspectief bekeek, en vanuit Zang-Fu perspectief gezien inderdaad onzin was. Kortom: Bruno was een voorbeeld voor me, en ik ervaar het als een voorrecht om les van hem te hebben gehad.

En nu is er „Het Hart van de Acupunctuur”, een boek waarin Bruno voor patiënten en naar hij hoopt ook voor collega-acupuncturisten uitlegt waar voor hem Chinese geneeskunde over gaat, en hoe hij hier vorm aan geeft. In het voorwoord geeft hij aan dat er de afgelopen decennia voldoende populaire literatuur over Chinese geneeskunde is gepubliceerd, waardoor hij zich vrij voelt om in dit boek te focussen op de essentie, de kern, het hart van zijn acupunctuur. En deze ligt voor hem in de mogelijkheden voor het ‘voeden van de bestemming’, de Ming, datgene wat de mens tussen Hemel en Aarde kan verwezenlijken. Dit indachtig Ling Shu 8: „het is van belang om bij het prikken niet voorbij te gaan aan het inwortelen in het Bewustzijn (Shen).”

Het boek is logisch ingedeeld. Eerst komen de basisbegrippen aan de orde (Dao, Yin-Yang, Mens, Qi, Shen, Jing. Ook de Wu Xing worden besproken, elk met hun bijbehorende Orgaanfunctie, emoties en zielsbeweging. En de fysiologie van Driewarmer en Meridianen. Wie goed heeft opgelet tijdens de acupunctuurlessen en zich daarna ook nog regelmatig bezig heeft gehouden met de basisprincipes van Chinese geneeskunde (maar wie doet dat ook werkelijk?) zal hier niet heel veel nieuws vinden, wel soms verrassende interpretaties of inzichten.

Daarna wordt het nog verrassender. Ik ben niet eerder een boek tegengekomen waarin iemand geheel open uit de doeken doet hoe hij werkt. Niet omdat het zo hoort, niet omdat iedereen zo zou moeten werken, maar als aanbod aan anderen om hun eigen handelen aan te toetsen en hun therapeutisch arsenaal mogelijk uit te breiden. Dit is tenminste hoe ik het ervaar: een geschenk van een ervaren acupuncturist met Hart voor zijn patiënten en anderen die niet bang is om te delen wat hij ontdekt heeft.

Zelf vind ik het enorm leuk om te zien hoe Bruno antwoorden heeft gevonden op vragen die volgens mij iedere acupuncturist met belangstelling voor de psychologische, emotionele en spirituele aspecten van acupunctuur zich vroeg of laat gaat stellen.

Bruno heeft volgens mij geheel zelfstandig het onderscheid tussen ‘externe’ en ‘interne’ emoties gemaakt en een manier ontdekt om ‘externe’ emoties te diagnosticeren (via de pols) en te behandelen (via de luo-punten). Interne emoties of de Ben Shen diagnosticeert hij via de hara en behandelt hij via de Ben Shen punten op de buitenste Blaaslijn.

Uit de Vijf Elementen Acupunctuur gebruikt hij de protocollen voor Possession en Agressieve Energie. Zijn verslag over het effect van de Interne en Externe Draken is zelfs voor iemand die zoals ik vaak met deze protocollen werkt mooi om te lezen: hij heeft zijn patiënten gevraagd om hun ervaringen tijdens en na deze behandeling op papier te zetten en hun verslagen letterlijk in zijn boek verwerkt. Het is denk ik kenmerkend voor de bescheiden en onderzoekende werkwijze van Bruno dat deze verslagen niet het karakter van halleluja-getuigenissen krijgen, maar een zuivere weergave lijken van wat mensen ervaren.

Korte maar heldere hoofdstukken gaan nog in op andere mogelijkheden dan acupunctuur om „aan de Ben Shen te sleutelen” (eigen woorden van Bruno...): meditatie en bidden.

Het zal duidelijk zijn: ik beveel dit boek van harte aan! Ik hoop dat het als aanmoediging voor anderen zal dienen om het Hart van hun eigen acupunctuur te gaan zoeken, en waar mogelijk te delen.

Koos van Kooten